

انواع

برای جمع معطوف و معطوف علیه تحت حکم واحد

- واو
- فا
- یم
- حتی

برای مطلق جمع معطوف و معطوف علیه در حکم است
برای ترتیب و تعقیب است
برای ترتیب و انضال است
به معنی تدریج است

برای اسناد حکم به یکی از معطوف یا معطوف علیه

به شکل تعیین

- لا
- لکن
- بل

آنچه برای معطوف علیه ثابت است برای معطوف نفی می کند
دقیقاً عکس لا است

سلب حکم از ما قبلش و اثبات آن برای ما بعدش
در جمله موجه

به شکل ابهام

أو

معنی اصلی
معانی دیگر

مساوی بودن معطوف و معطوف علیه در حکم

تقسیم
إضراب

أم

أم مقصده

مساوی بودن معطوف و معطوف علیه در حکم

أم مقطعه

به معنی بل در صورتی که

قبلش ادات إستهام غیر از همزه باشد

قبلش همزه باشد ولی نه در معنای إستهام حقیقی بلکه در إستهام انکاری یا تقریری باشد

احکام و نکات

حتی

عاطفه است زمانی که

- بعدش اسم ظاهر باشد نه ضمیر
- بعدش مفرد باشد نه جمله
- معطوفش جزئی از معطوف علیه باشد
- معطوفش غایت در زیادت یا نقصان باشد

أم مقصده

- حرف ابتداء یا إستئناف است اگر بعدش جمله واقع شود
- بعد از طلب استفاده نمی شود
- همزه قبلش گاهی محذوف است

جمله ای که بعد از همزه تویه قرار می گیرد تاویل به مصدر رفته و محلا مرفوع و مبتدا است

فایده عطف به لاهر حکم بر ما قبلش است

تکرار لا برای تاکید است لذا عطف حرف عطف واو بر سرش در می آید

حرف بل در جمله منفی مثل لکن در جمله مثبت عمل می کند

اگر بعد از بل جمله باشد حرف ابتداء خواهد بود